

Η κρίση καλπάζει. Το ξέρουμε, το νιώθουμε, ιδιαίτερα εμείς που είμαστε σήμερα μαθητές και ως μελλοντικοί εργάτες τρομάζουμε με τα μαύρα χάλια που μας περιμένουν στην αγορά εργασίας. Κρίση δεν σημαίνει απλά ότι θα γίνουμε φτωχότεροι. Κρίση σημαίνει ότι, για τα αφεντικά και τις τσέπες τους, πρέπει να γίνουμε φθηνότεροι με κάθε τρόπο. Φθηνότεροι σε μισθό, σε αξίες, σε σχέσεις. Τα αφεντικά δεν θέλουν απλά να αδειάσουν οι τσέπες μας – θέλουν να αδειάσουν και τα κεφάλια μας, τα μυαλά μας, για να χωρέσουν την κάθε μεταφυσική που θα πλασάρουν ως ιδεολογικό χειρισμό της κατάστασης.

Την κρίση αυτή δεν είμαστε διατεθειμένοι να την πληρώσουμε «όλοι μαζί», απλούστατα γιατί δεν την προκαλέσαμε εμείς. Η δομική καπιταλιστική κρίση που ταλανίζει το παγκόσμιο εδώ και 5 περίπου χρόνια (και που έχει τις ρίζες τις τουλάχιστον 3 δεκαετίες πίσω) χτύπησε σε ντόμινο κάθε σχεδόν οικονομία της ευρώνης. Η λύση του καπιταλισμού για να παρατείνει την καταναλωτική ευημερία και να καθυστερήσει την επόμενη κρίση του (λύση που ακούει στο όνομα δάνεια) καταρρέει. Η ελληνική οικονομία, άμεσα συνδεδεμένη με τις κυπριακές τράπεζες, είναι σε κατάσταση αποσύνθεσης. Κάπως έτσι φτάνουμε στις κυπριακές τράπεζες, οι οποίες είδαν τις μετοχές τους στο ελληνικό δημόσιο να κουρεύονται ή να απαξιώνονται. Τα όργανα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου (βλέπε Τρόικα, ΔΝΤ), μας ζητάνε τώρα να πληρώσουμε «όλοι» τα σπασμένα, εν μέσω σκληρών ενδοκαπιταλιστικών ανταγωνισμών. Τα ντόπια φερέφωνά τους (βλέπε κυβέρνηση ΔΗΣΥ και υποστηρικτές) απαιτούν συναίνεση. Θα φροντίσουμε να βρει η νεοφιλελεύθερη επέλαση τους εχθρούς της?

Άξιο αναφοράς είναι ότι η κυβέρνηση Αναστασιάδη είναι αυτή που απέρριψε την πρόταση για την εγγύηση των καταθέσεων έως τις 100,000 ευρώ. Ο βασιλιάς έχει απογυμνωθεί: είναι ξεκάθαρο ποιανού τα συμφέροντα υπερασπίζεται η κυβέρνηση. Όχι αυτά των μικροκαταθετών και του απλού κόσμου αλλά αυτά των κεφαλαιοκρατών και των μεγαλοεπενδυτών. Είναι αυτονόητο ότι τα βάσανα μας δεν τελειώνουν εδώ, μάλλον καλύτερα τώρα αρχίζουν: Τα 10 δις τα οποία μας υπόσχονται δεν θα τα παραχωρήσουν “δωρεάν” στην κυπριακή κυβέρνηση αλλά απαιτώντας κι άλλες «θυσίες», κι άλλες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, ιδιωτικοποιήσεις κρατικών οργανισμών και ούτω κάθε έξης. Το μνημόνιο είναι εγγύηση ότι θα έρθουν κι άλλα χειρότερα μνημόνια, ότι οι ζωές μας θα απαξιωθούν σταδιακά μέχρι το σημείο της απλής επιβίωσης.

Όλη αυτή η ιστορία με το «χρέος» δεν είναι παρά μια καλοστημένη απάτη, ένας εκβιασμός των αφεντικών σε βάρος μας. Είναι ένας εκβιασμός που λέει πως στις δύσκολες μέρες που έρχονται πρέπει να θυσιάσουμε όλοι μαζί για το καλό της οικονομίας. Να θυσιάσουμε λέει, για το εθνικό συμφέρον (των αφεντικών), για μια οικονομία που θέλει να περάσει από πάνω μας. Και αυτός ο εκβιασμός δεν είναι μόνο οικονομικός. Η ιδεολογία του κεφαλαίου είναι ευρέως διαδεδομένη, και είμαστε σίγουροι ότι θα εμφανιστούν κοινωνικοί πόλοιοι λυσσασμένοι να υπερασπιστούν τα συμφέροντα των αφεντικών. Τέτοιοι ήταν και οι αγανακτισμένοι πριν από 2 χρόνια, τέτοια θα είναι και τα γαλανόλευκα πλήθη των ημερών μας. Να μην αφησουμε τον φασισμό να παίξει κομβικό ρόλο στη διαχείριση της κρίσης...

Μέσα στον πανικό των ημερών ξεκαθαρίζουν επιτέλους κάποια θέματα. Η αιτία της υποβάθμισης των ζώων μας έχει όνομα και λέγεται εκμετάλλευση, ντόπια και διεθνή αφεντικά. Όσοι έψαχναν και ψάχνουν αποδιοπομπαίους τράγους στους δημόσιους υπαλλήλους, στις συντεχνίες και ειδικά στους μετανάστες καλύτερα να σιωπήσουν μια και καλή. Σιγοντάρουν κι αυτοί, συνειδητά ή μή, την πολιτική της υποτίμησης μας. Δεν είναι παρά άλλος ένας αποπροσανατολισμός που διασπείρουν τα αφεντικά. Πρέπει επιτέλους να διαλύσουμε αυτές τις αυταπάτες: εχθρός μας δεν είναι άλλος από τους ντόπιους και ξένους τραπεζίτες και τα κοράκια που πλουτίζουν ελέω κρίσης εις βάρος μας.

Πρόταγμα μας είναι: να ενώσουμε τις φωνές και τις δράσεις μας μαζί με τους άλλους αγωνιζόμενους της ευρωπαϊκής περιφέρειας που απεργούν και κατεβαίνουν σχεδόν κάθε εβδομάδα στους δρόμους και τις πλατείες διαμαρτυρόμενοι για την πολιτική λιτότητας που καταδικάζει χιλιάδες άτομα στην ανεργία και την φτώχεια. Να συνειδητοποιήσουμε και εμείς πλέον πως ο εκβιασμός που ακούει στο όνομα μνημόνια μόνο στόχο έχει να φορτώσει τη ζημιά της κερδοσκοπίας των καπιταλιστών στους ώμους όλων μας. Ας μην αναλωθούμε σε ένα τυφλό αντι-γερμανισμό υπερασπίζοντας το δήθεν πατριωτικό συμφέρον, αλλά να μετατρέψουμε την οργή μας σε κίνημα, σε ένα νέο κύκλο ταξικής αντεπίθεσης (από τα κάτω), σε συνεργασία με τους λαούς της Ευρώνης για να ανατρέψουμε αυτό το σύστημα που μόνο σκοπό έχει την εκμετάλλευση των εργατών από τα ντόπια και διεθνή αφεντικά. Δεν είμαστε μόνο εμείς που αδικούμαστε αλλά ούτε είμαστε μόνοι μας στον αγώνα για να σταματήσουμε την καπιταλιστική επίθεση. Δεν θα αποδεχτούμε τις προσαγές των διεθνών και ντόπιων εξουσιών. Η θέση μας εμάς δεν είναι άλλη παρα να παραταχθούμε μαζί με τους υπολοίπους αδερφούς και αδερφές μας σε όλη την Ευρώπη αλλά και στον κόσμο. Η συλλογική δράση και η αυτοοργάνωση ας γίνουν διαρκές κάλεσμα...

δε θα μοιραστούμε την φτώχεια...

θα μοιραστούμε τον πλούτο που μας κλέβουν!

μαθητική ομάδα Σκαπούλα
skapoula.espivblogs.net